

Nimfea

- ▶ Túrkeve, Ecsegi u. 22.
- ▶ 5421, Túrkeve, Pf. 33.
- ▶ +36/56/361-505
- ▶ info@nimfea.hu
- ▶ http://www.nimfea.hu

Nimfea Természetvédelmi Egyesület

az IUCN, a CEEWEB, és a Föld Barátai Magyarország tagja
kiemelten közhasznú társadalmi szervezet

Cím:

OKTVF

részére

*Az első fokon eljáró hatóság címére
Ny-Dt. KÖTEVIFE, Szombathely*

Ügyintéző: [REDACTED]

Hivatkozás: 5725-1/9/2007.

Tárgy: fellebbezés a 5725-1/9/2007. sz.
határozat ellen

Tisztelt OKTVF!

Alulírott **Nimfea Természetvédelmi Egyesület, ügyfél** (5420 Túrkeve, Ecsegi u. 22. Pf.: 33., képviseli: Sallai Róbert Benedek ügyvezető) a **Nyugat-Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, mint első fokon eljáró hatóság** (székhelye: 9700 Szombathely, Vörösmarty u. 2. sz., levélcím: 9701 Szombathely, Pf. 183.) 5725-1/9/2007. sz. határozata ellen, törvényes határidőn belül

fellebbezést

terjesztünk elő és kérjük a t. másodfokú hatóságot, hogy az első fokú hatóság fent nevezett jogszabálysértő határozatát helyezze hatályon kívül, a kérelmet utasítsa el.

INDOKLÁS

Álláspontunk szerint az első fokú hatóság határozata jogszabálysértő az alábbiak szerint:

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. tv. (Vgtv.) 29. § (1) bekezdése szerint:

Vízjogi engedélyt a hatóság az előírt feltételek megléte esetén csak abban az esetben adhat ki, ha a vízilétesítmény, a vízimunka, illetve a vízhasználat:

a) nem veszélyezteti a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket;

b) megfelel a vízimunkára, a vízilétesítmények, víziközművek megvalósítására, átépítésére és megszüntetésére, valamint üzemeltetésére és a vízhasználatok gyakorlására kiadott vízgazdálkodási, műszaki és biztonsági szabályoknak, a vízháztartás, vízminőség, felszín alatti és felszíni vizek védelmével összefüggő egyéb szabályozásnak;

c) megfelel a külön jogszabályban foglalt előírásoknak.

Jelen esetben mind más jogszabályi feltételeknek való meg nem felelés, mind pedig a vízkészlet (ökológiai állapotának) védelméhez fűződő érdekeket sérti a kiadott első fokú határozat. Álláspontunk szerint az első fokú hatóság a Vgtv. 29. (1) bekezdésének előírásait figyelmen kívül hozta meg határozatát.

A Vgtv. 29. § (1) bekezdése szerint a vízjogi engedélyek, így a vízjogi létesítési engedély is abban az esetben adható ki, amennyiben a vízilétesítmény nem veszélyezteti a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket (ld.: ökológiai védelme), illetve megfelel a külön jogszabályban foglalt előírásoknak.

A Vgtv. felhatalmazása alapján megállapított, a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm.rendelet (Vr.) 5. § (3) bekezdése szerint:

A vízjogi üzemeltetési engedélyezési eljárásban vizsgálni kell különösen:

c) víziközművek esetén az üzemeltetési szabályzatot és a víziközmű üzemeltetésével összefüggő jogszabályban meghatározott egyéb követelményeket;

d) a vízhasználatra külön jogszabályban meghatározott előírások megtartására vonatkozó adatokat;

A Vgtv., illetve a Vr. szabályai egyaránt rögzítik, hogy a vízjogi engedélyezési eljárásban **nem kizárólag azt kell vizsgálni, hogy a létesítmény a létesítési engedélyben**, illetve az annak alapjául szolgáló tervdokumentációban foglaltaknak megfelelően kerül-e kivitelezésre, hanem **egyéb jogszabályi követelményeknek való megfelelést is vizsgálni szükséges.**

A fentiek alapján az első fokon eljáró hatóságnak vizsgálnia kellett volna a létesítmény alábbi jogszabályoknak való megfelelését is:

Mint egyesületünk által is megállapításra került, az érintett területen végzett vízimunkák közérdek sérelmével járnak, hiszen a terület a 275/2004. (X. 8.) korm. rendelet 6. számú mellékletében, mint kiemelt jelentőségű különleges természetmegőrzési terület szerepel, Mura-mente (HUBF20043) néven, valamint az érintett terület a 10/2007. (III. 30.) KvVM rendelettel kihirdetett Mura-menti Tájvédelmi Körzet részét is képezi.

Mindemellett az egyesület saját kutatásai alapján bizonyította, hogy közvetlenül a zátony mellett a közvetkező halfajok kerültek elő: felpillantó küllő (*Gobio uranoscopus*), homoki küllő (*Gobio kessleri*), német bucó (*Zingel streber*), kőfűró csík (*Sabanejewia aurata*), magyar bucó (*Zingel zingel*) a 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet 2. A. számú mellékletében, mint közösségi jelentőségű halfajok szerepelnek, hazánkban védett, illetve fokozottan védett halfajok, a zátony kis lile (*Charadrius dubius*) élőhelye.

Ez alapján a 10/2007. (III. 30.) KvVM rendelet a 3. számú mellékletének 3.2 pontja egyértelműen szabályozza, hogy **„A vízügyi beavatkozások során nem lakott területek (rét, erdő, legelő) árvíz-mentesítése cél nem lehet”**. A Nyugat-dunántúli KÖTEVIFE által kiadott 762-3/7/2007. számú vízjogi létesítési engedély indoklásában célként az engedélyt kérő Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság árvizekre is hivatkozott, pedig a folyó ezen szakaszán nincs lakott terület és mindkét parton árvízvédelmi töltés található, árvízveszély nem áll fenn.

Emellett a 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet módosításáról rendelkező 201/2006. (X. 2.) Korm. Rend. 10.§ (2) bekezdése alapján – „A természetvédelmi hatóság az (1) bekezdés szerinti beruházást akkor **engedélyezheti** ha megállapítható, hogy az **nem veszélyezteteti, vagy károsítja** a Natura 2000 területet” – az engedély nem adható ki, hiszen elképzelhetetlen, hogy nem károsít egy kavicszátonyt annak elbontása és elhordása.

Valamint a Natura 2000 kormányrendelet 10. § (1)-(2) bekezdései szerint:

(1) *Olyan terv vagy beruházás elfogadása, illetőleg engedélyezése előtt, amely nem szolgálja közvetlenül valamely Natura 2000 terület természetvédelmi kezelését vagy ahhoz nem feltétlenül szükséges, azonban valamely Natura 2000 területre akár önmagában, akár más terv vagy beruházás részeként az ott megtalálható élővilágra vonatkozó adatok alapján várhatóan jelentős hatással lehet, a terv kidolgozójának, illetőleg a beruházást engedélyező hatóságnak vizsgálnia kell a tervnek vagy beruházásnak a Natura 2000 területen előforduló, a terület jelölésének alapjául szolgáló, az 1-4. számú mellékletben meghatározott fajokra és élőhelytípusokra gyakorolt hatását.*

(2) *A természetvédelmi hatóság az (1) bekezdés szerinti beruházást akkor engedélyezheti, illetőleg ahhoz szakhatósággént akkor járulhat hozzá, ha megállapítható, hogy az nem veszélyezteteti vagy károsítja a Natura 2000 területet, továbbá - a 4. § (1)-(2) bekezdésének figyelembevételével - nem ellentétes a jelölés céljaival.*

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. tv. (Tvt.) 18. § (1) bekezdése szerint továbbá:

A természetes és természetközeli állapotú vizes élőhelyen, a természeti értékek fennmaradásához, a természeti rendszerek megóvásához, fenntartásához szükséges vízmennyiséget (ökológiai vízmennyiség) mesterséges beavatkozással elvonni nem lehet.

Az ügyben egyesületünk Kontos Tivadar agrármérnököt, halászati szakmérnököt, aktív halfaunisztikai kutatásokat végző munkatársát bízta meg, aki külső szakértőkkel konzultálva az alábbi álláspontot alakította ki:

Szakmai vélemény az 5725-1/9/2007 ikt. számú vízjogi létesítési engedélyhez

A Molnárinál, a Mura folyó 16+230-16+480 szelvényében tervezett kotrési munkálatok, a zátony elbontása továbbra is súlyosan sérti a természetvédelem érdekeit, a természetvédelméről szóló 1996. évi LIII. törvény idevonatkozó szakaszaiba ütközik a tevékenység. (31. § Tilos a védett természeti terület állapotát (állagát) és jellegét a természetvédelmi célokkal ellentétesen megváltoztatni. 43. § (1) Tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, károsítása, kínzása, elpusztítása, szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő- vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása.)

A Felügyelőség által előírt Natura 2000 területre vonatkozó hatásbecslés ugyan elkészült, de a határozatban leírt szakmai tartalma véleményünk szerint a hatásbecslés vizsgálati eredménye (4 faj 16 egyede) elégtelen információ ahhoz, hogy a hatóság engedélyező határozatot adjon ki.

Bár a tervezett kotrési munkálatokat a halak szaporodási időszakán kívülre engedélyezték, de ez nem változtat azon a lényeges helyzeten hogy a zátony részben vagy egészen teljesen megsemmisül. Ez a zátony 2007. évi vizsgálataink során bebizonyosodott, hogy élő-, pihenő- és szaporodóhelye több közösségi jelentőségű és természetvédelmi oltalom alatt álló fajnak. Saját vizsgálataink alapján 2007. május 29-én 14 faj 149 egyedét találtuk meg a zátonyon, melyek nagyrésze ivadék korosztályhoz tartozott. A kimutatott fajok között volt sujtásos күsz (*Alburnoides bipunctatus*) – 10 pld; márna (*Barbus barbus*) – 43 pld; halványfoltú küllő (*Gobio albipinnatus*) – 16 pld; felpillantó küllő (*Gobio uranoscopus*) – 6 pld; homoki küllő (*Gobio kessleri*) – 48 pld; kőfúró csík (*Sabanejewia aurata*) – 3 pld; magyar bucó (*Zingel zingel*) – 1 pld (0+), német bucó (*Zingel streber*) – 3 pld (2 pld 0+). Az adatokból kitűnik, hogy szaporodási időszakban a megkerült 14 fajból 8 faj (57 %) természetvédelmi oltalom alatt áll, illetve közösségi jelentőségű faj. A felsorolt fajokból mindegyikből volt ivadék korosztályú egyed is jelen. Egyedszámok alapján 149 kifogott egyedből 130! (87 %) közösségi jelentőségű és természetvédelmi oltalom alatt álló faj egyede! Ez alapján egyértelműen kitűnik, hogy a közösségi jelentőségű és természetvédelmi oltalom alatt álló fajok meglehetősen magas arányban használják a zátonyt szaporodó helyként, így a zátony elbontásával, megsemmisítésével helyrehozhatatlan károkat szenvedne a Mura folyó értékes halfaunája. Az eredményeinkkel szemben a határozat alapján, a hatásbecslés vizsgálata során a zátonyon a SZIE munkatársa egyáltalán nem talált halat.

A zátony egy nagyobb árvíz idején újra épülhet, de ezek a fajok addig ezt nem tudják használni élettevékenységeik gyakorlására. Ugyancsak nem bizonyít semmit a hatásbecslésre irányuló vizsgálatnál, hogy a Letenyénél épülő hídnál a 34+500-36+500 szelvényben a sóderes partszegélyben 2 példány halványfoltú küllő (*Gobio albipinnatus*) megkerült. Ez mind egyedszámban mind fajszámban olyan mennyiség, hogy akár passzív sodródással is idekerülhettek.

A Letenyénél végrehajtott korábbi kotráshelyen végzett vizsgálat során megkerült 3 faj 14 egyede szintén nem szolgáltat elegendő bizonyítékot, hiszen a domolykó (*Leuciscus cephalus*) és sujtásos күsz (*Alburnoides bipunctatus*) nem bentikusak élőhelyválasztás tekintetében, mint a küllő vagy bucó fajok, a fenti két faj főként csak szaporodási időszakban használja a zátony aljzatát. A kotrás jótékony hatását az igazolhatta volna, ha a fenti bentikus fajokból (*Gobio sp.*, *Zingel sp.*) több faj egyedei is jelen vannak a zátonyon.

Véleményünk szerint a zátonyok adják a Mura folyó kiemelt természeti értékeit és ezek közül a 16+230-16+480 szelvényében bontásra tervezett zátony természeti értékekben is kiemelkedik. Amellett hogy a terület országos védelem alatt áll, a Közösség felé a Magyar Kormány kötelezettséget vállalt (Natura 2000), hogy a fenti közösségi jelentőségű fajokat és élőhelyeiket hosszútávon fenntartsa és megóvja. A zátony kotrásával ezért nemcsak a hazai, hanem európai szinten sérülnének a természetvédelem érdekei, ezért java-

soljuk, hogy a vízügyi kezelő az árvízi helyzet – ami a folyó szakaszjellegéből fakadóan nem jellemző a Murán – biztonságának megteremtésére más műszaki megoldást válasszon, sóderigényének kielégítésére válasszon mentett oldalon lévő területeket.

Mindezen okok alapján a Nimfea Természetvédelmi Egyesület a Nyugat-Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség határozata ellen fellebbezést nyújt be, amelynek további szakmai indokai az ügyben:

Az érintett terület az Európai Unió kiemelt jelentőségű élőhelyeit magába foglaló Natura 2000-es hálózat része, rendkívül értékes, az Európai Unió Élőhelyvédelmi Irányelvben szereplő halfajok élő és szaporodóhelye, melyek élőhelyét az engedélyezett tevékenység tönkreteszi, populációit egymástól elszigeteli. Az engedélyezett tevékenység az Európai Unió által elfogadott, és hazánkban a 275/2004-es Korm. rendelettel kihirdetett természetmegőrzési terület elvárásait sérti, melyek Magyarországra nézve is kötelező érvényűek.

Az engedélyezett tevékenység az Európai Unió Víz Keretirányelvében leírtakkal is ellentétes, és nem tesz eleget a jó ökológiai állapot elérése kívánalmainak.

Mindezek alapján a Nyugat-Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 5725-1/9/2007. számú határozata jelen formájában súlyosan jogszabálysértő az alábbi indokok alapján:

1.) A beavatkozás igazolhatóan védett és fokozottan védett halfajok táplálkozó- szaporodó- vonuló- és általában élőhelye.

1996. évi LIII. törvény a természet védelméről kimondja:

- 16. § (1) *A mező-, erdő-, nád-, hal-, vadgazdálkodás (a továbbiakban: gazdálkodás) során biztosítani kell a fenntartható használatot, ami magában foglalja a tartamosságot, a természetkímélő módszerek alkalmazását és a biológiai sokféleség védelmét.*
- (5) *A vízfolyások és tavak természetes és természetközeli állapotú partjait - a vizes élőhelyek védelme érdekében - meg kell őrizni. A vízépítési munkálatok során a természetkímélő megoldásokat kell előnyben részesíteni.*
- 17. § (1) *A 8. § (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően a vadon élő szervezetek élőhelyeinek, azok biológiai sokféleségének megóvása érdekében minden tevékenységet a természeti értékek és területek kíméletével kell végezni.*
- 42. § (2) *Gondoskodni kell a védett növény- és állatfajok, társulások fennmaradásához szükséges természeti feltételek, így többek között a talajviszonyok, vízháztartás megőrzéséről.*
- 43. § (1) *Tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, károsítása, kínzása, elpusztítása, szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő- vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása.*

A törvény hatálya kiterjed valamennyi természeti értékre (3. § (1)), és a védett állat- és növényfajok állományai természeti értéknek minősülnek, emiatt a törvény alapelvében megfogalmazottak alapján (5. §) minden jogi személy kötelessége a természeti értékek és területek védelme, és ennek érdekében a tőlük elvárható mértékben kötelesek közreműködni a veszélyhelyzetek és károsodások megelőzésében, a károk enyhítésében, következményeinek megszüntetésében, és a természeti értékek és területek csak olyan mértékben igénybe vehetők, hasznosíthatók, hogy a működésük szempontjából alapvető természeti rendszerek és azok folyamatainak működőképessége fennmaradjon, továbbá a biológiai sokféleség fenntartható legyen (5. § 1.) és 2.) bekezdések – idézve a törvény szövegéből).

A törvény 8. szakaszának (1) bekezdése kimondja: „A vadon élő szervezetek, továbbá ezek állományai, életközösségei megőrzését élőhelyük védelmével együtt kell biztosítani.” és a 11. § (1) kimondja: „A vadgazdálkodás, vadászat, halgazdálkodás, halászat és horgászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését”.

Mindemellett a határozat megsérti továbbá a „védett és fokozottan védett életközösségekre vonatkozó korlátozásokról és tilalmakról” szóló 67/1998. (IV. 3.) kormányrendelet 3. szakaszát, ami kimondja: „A védett életközösségek megóvását a) azok biológiai sokféleségének megőrzésével, b) a növénytársulások esetében, az azokat alkotó növényfajok természetesen kialakult arányának fenntartásával, c) természetes [Tvt. 4. § c) pont] vagy természetközeli állapotú [Tvt. 4. § d) pont] élőhelyeik fenntartásával és védelmével kell biztosítani.”

2.) A terület – az ügyben eljáró hatóságok és egyéb résztvevők által sem vitatottan – Natura 2000-es terület, így kezelése a 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló joganyag alapján valósítható csak meg, ami kimondja:

- 4. § (1) A Natura 2000 terület kijelölésének célja az azokon található, az 1-3. számú mellékletben meghatározott, kijelölésük alapjául szolgáló fajok és a 4. számú mellékletben meghatározott, kijelölésük alapjául szolgáló élőhelyek kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a kijelölés alapjául szolgáló természeti állapot és az azt létrehozó, illetve fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

A Natura 2000 területekre vonatkozó szabályok

- 7. § A Natura 2000 területre - ha külön jogszabály alapján védett természeti terület (Tvt. 4. § g) pont) - a Tvt., valamint a védetté nyilvánító jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (3) A 7. § hatálya alá nem tartozó Natura 2000 területre irányuló hatósági eljárás során az igazgatóság vagy a külön jogszabályban meghatározott elsőfokú természetvédelmi hatóság szakhatósági hozzájárulása szükséges
- (2) Az igazgatóság csak akkor járulhat hozzá az (1) bekezdésben meghatározott tervhez, valamint a 9. § szerinti tevékenységhez, beruházáshoz, illetve egyéb környezethasználathoz, ha megállapítható, hogy azok nem veszélyeztetik vagy károsítják a Natura 2000 területet, illetőleg - a 4. § figyelembevételével - nem ellentétesek a kijelölés céljaival.
- (4) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti engedélyt, illetőleg hozzájárulást a 4. § értelmében meg kell adni, de az a Natura 2000 terület állagára, illetve a rajta előforduló közösségi jelentőségű fajok vagy élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére káros hatással lehet, a károkozás mértékét a lehető legkisebbre kell csökkenteni. Az igazgatóság a várható természeti kárral arányban álló, más Natura 2000 területen elvégzendő, annak céljából fakadó helyreállítási és fejlesztési feladat engedélyes általi elvégzését feltételként írhatja elő.
- 11. § A Natura 2000 területek tekintetében a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 43. §-ában, valamint a külön kormányrendeletben foglaltakat megfelelően kell alkalmazni.

A beruházás veszélyezteteti több európai jelentőségű, és hazai természeti értéket kifejező fajnak az élőhelyét és élettevékenységeit, amelyek a 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet a „védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közzétételéről” szóló joganyagban lettek közzétéve.

3.) A Víz Keretirányelv az Európai Unió 2000/60/EK irányelvének megvalósítása hazánkra nézve is kötelező, és a keretirányelv 24. cikke szerint a nemzeti jogba való átültetésnek a csatlakozástól számított 3 éven belül kell megtörténnie. A Víz Keretirányelv harmonizációjának legfontosabb kötelezettségei:

- Víz Keretirányelv előírásai szerint az Európai Unió tagállamaiban 2015-ig jó állapotba kell hozni minden olyan felszíni és felszín alatti vizet, amelyek esetén ez egyáltalán lehetséges és fenntarthatóvá kell tenni a jó állapotot.
- A Keretirányelv hatálya minden olyan emberi tevékenységre kiterjed, amely jelentős mértékben kedvezőtlenül befolyásolhatja a vizek állapotát és így akadályozhatja a vizek jó állapotának elérését, illetve megőrzését.
- A Víz Keretirányelv megteremti a jogi kereteket a szárazföldi felszíni vizek, az átmeneti vizek, a parti vizek és a felszín alatti vizek védelmének megvalósításához. Az általános célokat az 1. cikk határozza meg:
 - A vízi ökoszisztémák, és - tekintettel azok vízszükségletére - a vízi ökoszisztémáktól közvetlenül függő szárazföldi ökoszisztémák és vizes élőhelyek állapotának javítása és védelme.
 - A vízkészletek fenntartható használatának elősegítése.
- A környezeti célkitűzéseket a 4. cikk határozza meg. A legfontosabb előírások a felszíni vizekkel kapcsolatban:

- El kell érni a víztestek jó ökológiai állapotát 15 év alatt.
- Meg kell akadályozni a felszíni vizek állapotának romlását.
- Az erősen módosított víztestek kijelöléséhez elvégzett vizsgálatok során nem csak a már meglévő vízállapotokra, hanem az emberi beavatkozások következtében fellépő változásokra is tekintettel kell lenni. Ezekben az esetekben a döntési folyamat során alternatív környezeti lehetőségeket is vizsgálni kell.

4.) A kivitelezés veszélyezteti a biológiai sokféleség fennmaradását, ezáltal a 14/00224/5/2007. határozat megsérti hazánk kötelezettségeinek végrehajtását.

A 1995. évi LXXXI. törvény (a Biológiai Sokféleség Egyezmény kihirdetéséről) kihirdetésével hazánk vállalta, hogy (idézve a törvényből)

- tudatában a biológiai sokféleségben rejlő értékeknek, valamint a biológiai sokféleség és komponensei ökológiai, genetikai, társadalmi, tudományos, oktatási, kulturális, rekreációs és esztétikai értékeinek,
- tudatában a biológiai sokféleség jelentőségének az evolúcióban és a bioszféra életfenntartó rendszereinek megtartásában is,
- megerősítve, hogy a biológiai sokféleség megőrzése az emberiség közös ügye,
- megállapítva azt is, hogy az Államok felelősek biológiai sokféleségük megőrzéséért és biológiai erőforrásaik fenntartható módon történő használatáért,
- megjegyezve, hogy a biológiai sokféleség jelentős csökkenésének vagy elvesztésének okait létfontosságú előre látni, megelőzni és okait megszüntetni,
- megjegyezve azt is, hogy ahol a biológiai sokféleség jelentős csökkenésének vagy elvesztésének veszélye fenyeget, a teljes tudományos bizonyosság hiánya nem használható érvként az e fenyegetés elkerülésére vagy mérséklésére irányuló intézkedések elhalasztására,
- megjegyezve továbbá, hogy a biológiai sokféleség megőrzéséhez az alapvető követelmény az ökológiai rendszerek és természetes élőhelyek in-situ védelme és a fajok életképes populációinak fenntartása és helyreállítása természetes környezetükben,
- megjegyezve, hogy végső soron a biológiai sokféleség megőrzése és fenntartható használata az Államok közötti baráti viszonyt fogja erősíteni, és hozzá fog járulni az emberiség békéjéhez,
- igényelve a biodiverzitás és komponenseinek fenntartható használatával kapcsolatos meglévő nemzetközi intézkedések megerősítését és kiegészítését,
- eltökélten a jelen és jövő nemzedékek érdekében a biológiai sokféleség megőrzésére és fenntartható használatára,

5.) Az engedélyezés fontos lenne alkalmazni az elővigyázatosság elvét.

- Az elővigyázatosság elve kiterjed minden olyan fejlesztésre, beruházásra, programra, ahol a környezeti, természeti, ökológiai kockázatok ismertek. Az Európai Bíróság véleménye alapján ha nincs tudományos, ésszerű bizonyosság a kedvezőtlen hatások elmaradásával kapcsolatban, abban az esetben már feltételezni kell a kedvezőtlen hatást. (Portugália elleni elmarasztaló ítélet ügyszám: C-239/04).

Erre vonatkozó jogi precedensben az Európai Bírák ítéletükben külön kiemelték, hogy Portugália mulasztást követett el azzal is, hogy alternatív megoldásokat nem vett figyelembe egy kivitelezésben (útépítés). Érdemes megjegyezni, hogy a precedens ügyben a hatásvizsgálat hamarabb elkészült, mint hogy a terület védettséget kapott volna az EU élőhelyvédelmi irányelve (92/43/EGK) alapján, míg jelen esetünkben már kihirdetett Natura 2000-es területről van szó. Az ítélet így hangzott (nem hivatalos fordítás) „azok a tervek vagy projektek, amelyek nem közvetlenül kapcsolódnak vagy nem szükségesek a szóban forgó hely kezeléséhez, de valószínűleg jelentős hatásuk lesz, csak abban a mértékben engedélyezhetőek, amennyire az adott hely integritására nem járnak kedvezőtlen hatással. [...] Ez abban az esetben van így, ha nincs ésszerű tudományos kétség az ilyen hatások hiányával kapcsolatban.”

- Ezt egy másik (Európai Bíróság C-244/05 - „bajor ügy”) ügyben az Európai Bizottság válasza értelmében a tagállamok nem járulhatnak hozzá olyan beavatkozásokhoz, amelyek a hely ökológiai jellemzőinek komoly veszélyeztetésével járhatnak. Ez különösen vonatkozik azokra az esetekre, amikor a beavatkozás a hely területének jelentős csökkenését eredményezné, vagy a helyen jelenlévő, közösségi prioritást élvező fajok eltűnéséhez vezetne, vagy ha a beavatkozás következtében a hely vagy annak reprezentatív jellemzője elpusztulna.

„A tagállamoknak a nemzeti jogszabályokkal összhangban minden intézkedést meg kell tenniük az olyan beavatkozások elkerülése érdekében, amelyek a Bizottsághoz beterjesztett nemzeti listán szereplő helyek ökológiai jellemzőit veszélyeztethetik.”

A bíróság ítélete valószínűleg azt jelenti, hogy a nemzeti listán szereplő, ám még az Európai Bizottság által nem elfogadott helyeken a természetvédelmi értékek pusztítása nem engedélyezhető, még közérdekre hivatkozva sem.

6.) 762-3/7/2007. határozat megsérti a 132/2003. (XII. 11.) OGY határozatot (a 2003-2008. közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról), amelynek számos stratégiai tervével ellentétes a beruházás engedélyezett, általunk fellebbezett változata. Ennek oka az, hogy 132/2003. (XII. 11.) OGY határozat kimondja:

- 2.3.1. Fő célok
 - a) Az ökoszisztémák védelme, azaz a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásban a fenntartható fejlődés elvének figyelembevétele, a lételemnek tekintett természeti erőforrások (víz, föld, levegő) következő nemzedékeink számára történő megőrzése, az azokkal való takarékos, értékvédő gazdálkodás megvalósítása - figyelembe véve mennyiségi és minőségi jellemzőiket is -, valamint a természetes rendszerek és természeti értékek megóvása, fennmaradásának biztosítása, a bioszféra sokszínűségének megtartása, a természeti folyamatokban rejlő információk megőrzése. [...]
 - c) A gazdasági fejlődésben a környezeti szempontok érvényesítése. A gazdasági fejlődést úgy kell megvalósítani, hogy a növekvő jólét csökkenő környezetterheléssel járjon együtt. Ennek feltétele a gazdasági fejlődés során a társadalom és a környezet harmonikus viszonyának kialakítása és fenntartása, a fenntartható természeti erőforrás- és területhasználat, a környezet terhelhetőségét meg nem haladó igénybevétel, a környezet károsodásának megelőzése, illetve a lehető legkisebb mértékűre való csökkentése. [...]
- 3.5. Biológiai sokféleség védelme és tájvédelem akcióprogram
[...] A biológiai sokféleség megőrzése és a hazai tájak védelme érdekében kiemelt feladat ezért a megfelelő területhasználati szerkezet kialakítása, a természeti rendszerek körültekintőbb, a terhelhetőséget meg nem haladó használata, működésük védelme és helyreállítása, melyet a társadalom és gazdaság kiegyensúlyozott fejlődésével összehangolt módon kell megvalósítani.
Az Akcióprogram egyik legfontosabb célkitűzése, hogy az Európai Unió elfogadott szakmapolitikájával összhangban a táj- és természetvédelmi szempontrendszer beépüljön az egyes természeti erőforrásokat hasznosító ágazatok működésébe, illetve, hogy az erőforrások hasznosítását a fenntarthatóság követelményeinek megfelelően szabályozza. [...] Az említett területi védelmen túl nagy nemzeti programjaink, így pl. a Nemzeti Agrár-környezetvédelmi Program, a Nemzeti Erdőstratégia, az EU Víz Keretirányelvének hazai megvalósítása együttesen biztosíthatja majd hazánk természeti értékeinek, tájainak hosszú távú megőrzését. Mind a területi védelem, mind az ágazati programok segítségével el kell érni, hogy a tervezési időszak alatt számottevően mérséklődjön, illetve megálljon a fajok, élőlényközösségek, élőhelyek és tájak sokféleség-csökkenése.
Az Akcióprogram átfogó célja a természeti rendszerek és értékek megóvása, a biológiai sokféleség megőrzése, a természeti erőforrások fenntartható használata, valamint a társadalom és a környezet harmonikus kapcsolatának kialakítása. [...]
 - b) Védett természeti területek állapotának megőrzése, javítása, kezelési tervek kidolgozása, természetvédelmi kezelés és fejlesztés, élőhely- és tájrehabilitáció, szolgalmi, vagyoni és vagyonkezelői jogi feladatok [...]
 - d) Nemzeti Biodiverzitás Stratégia és Akcióprogram, nemzeti ökológiai hálózat védelme és fejlesztése, természeti területek jegyzékének összeállítása, genetikailag módosított szervezetekkel kapcsolatos feladatok, NAKP kapcsolódó feladatai [...]
 - e) Veszélyeztetett fajok állományának megőrzése [...]
 - c) A Natura 2000 területek fenntartása
- 3.5.3. Nemzetközi természetvédelmi egyezményekből fakadó kötelezettségek teljesítése
 - b) A Ramsari egyezmény hazai végrehajtása
 - d) A Bonni egyezmény hazai végrehajtása
 - e) A Berni egyezmény hazai végrehajtása
 - f) A biológiai sokféleségről szóló egyezmény hazai végrehajtása

- 3.7. *Vizeink védelme és fenntartható használata akcióprogram[...]*
A Víz Keretirányelv ütemezett hazai feladatainak időarányos végrehajtása; [...]
A Vizeink védelme és fenntartható használata akcióprogram specifikus és operatív célkitűzései

6.) Az engedély sérti 67/1998. (IV. 3.) Korm. rendelet (a védett és fokozottan védett életközösségekre vonatkozó korlátozásokról és tilalmakról) szakaszait, ami alapján szükséges:

- (3. §) *„A védett életközösségek megóvását a) azok biológiai sokféleségének megőrzésével, b) a növénytársulások esetében, az azokat alkotó növényfajok természetesen kialakult arányának fenntartásával, c) természetes [Tvt. 4. § c) pont] vagy természetközeli állapotú [Tvt. 4. § d) pont] élőhelyeik fenntartásával és védelmével kell biztosítani.”*

Míndezen jogi és szakmai szempontok alapján döntött a Nimfea Természetvédelmi Egyesület a teljes körű fellebbezés beadása mellett, kérve a másodfokon eljáró hatóságot a jelen fellebbezésünk elfogadására, és a megtámadott határozat megsemmisítésére, valamint kivitelező által kérelmezett tevékenégtől való elutasítására, a természetkárosítás megelőzésére.

Jelen fellebbezésünk a Ket. vonatkozó szakaszainak megadott határidőn belül került beadásra.

Tisztelettel:

Sallai R. Benedek
ügyvezető

Túrkeve, 2008. február 4.

